
Albąg, Stare Miasto, st. 32, gm. loco, woj. warmińsko-mazurskie

Informator Archeologiczny : badania 33, 170

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Ratownicze badania archeologiczne prowadził dr Antoni J. Pawłowski (Muzeum w Kwidzynie). Finansował Urząd Miasta i Gminy w Dzierzgoniu.

Częściowo rozpoznano przebieg fortyfikacji założenia zamkowego z wjazdem na zamek, nadzorowano zabezpieczenie odkrytych relikwów architektonicznych.

ELBLĄG, Stare Miasto, st. 32, gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie

- miasto (XIII-XX w.)

Wykopaliskowe badania archeologiczne, przeprowadzone w sierpniu przez Grażynę Nawrołską (autorka sprawozdania, Pracownia Konserwacji Zabytków, BHZ Sp. z o.o. Pracownia Archeologii Miast przy Muzeum w Elblągu). Finansowane przez Urząd Miasta w Elblągu. Dwudziesty sezon badań. Przebadano powierzchnię 405 m².

Pod posadzkami dwóch budynków XX-wiecznych, oznaczonych numerami 1 i 2, odsłonięto relikty 4 średniowiecznych budynków murowanych, które zajmowały całe powierzchnie działek i nie posiadały podwórek. Zachowała się linia frontowa zabudowy od strony ulicy, ścianki działowe, i w dwóch miejscach ściany zewnętrzne przedproży. Wewnątrz budynków przetrwały ceglane paleńska. Wcześniejsza zabudowa drewniana uległa w znacznym stopniu zniszczeniu – zachowała się fragmentarycznie w trzech miejscach (fragmenty uliczki, podłogi i kanału).

Ul. Rzeźnicka 5 – niewielkie podwórko tej kamienicy zajęte było w połowie przez ceglany piec i murowaną latrynę. Pomiędzy rzędnymi 3,90 – 2,00/1,90 m n.p.m. zalegały warstwy budowlane i niwelacyjne, stąd zabudowa drewniana zachowała się w niewielkim stopniu (fragmenty budynków drewnianych i fragment uliczki).

Ul. Wigilijna 33 – na podwórku o średniej wielkości zachowało się 6 poziomów zabudowy drewnianej (fragmenty domów o konstrukcji ramowo-słupowej, uliczki), duża drewniana średniowieczna latryna i XX-wieczny obiekt ceglano-kamienny, pełniący prawdopodobnie rolę śmietnika. Mimo że na planach na podwórku zaznaczona jest oficyna, w trakcie badań nie odkryto jej śladów.

Materiał archeologiczny to przede wszystkim ceramika, wyroby szklane, drewniane, metalowe, kości zwierzęce; do ciekawszych znalezisk należy muszla pielgrzymia z Santiago de Compostella, cynowy dzban norymberski, szklany XVI-wieczny puchar.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Pracowni Archeologii Miast – Elbląg.

Badania będą kontynuowane.

Gdańsk, st. 106, ul. Służebna, gm. *loco*, woj. pomorskie, A2P 12-44/223 – patrz: nowożytność

GŁOGÓW-Stare Miasto, kw. A-13, A-14, gm. *loco*, woj. dolnośląskie, AZP 68-19, 68-20

- miasto (XIII-XX w.)

Badania archeologiczno-architektoniczne finansowane przez Przedsiębiorstwo Robót i Usług Budowlanych „BUDOPROJEKT” w Głogowie obejmowały południową część kwartału A-13 oraz południowo-wschodnią kwartału A-14. Badaniami w terenie trwającymi na kwartale A-14 od 12 sierpnia do 16 września z ramienia Muzeum Archeologiczno-Historycznego w Głogowie kierował mgr Aleksander Dobrowolski, a konsultacji naukowych udzielił prof. Jerzy Lodowski.

Gniezno, st. 12, gm. *loco*, woj. wielkopolskie, AZP 50-34/- – patrz: wczesne średniowiecze

Gniezno, st. 14, gm. *loco*, woj. wielkopolskie, AZP 50-34/- – patrz: wczesne średniowiecze